

عنوان مقاله:

بررسی دیدگاه نحویان و مفسران درباره «واو ثمانیه»

محل انتشار:

فصلنامه ادب عربی، دوره 4، شماره 3 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

محمد رضا حاجی اسماعیلی - دانشیار دانشگاه اصفهان

زهرا قاسم نژاد - دانشجوی دکتری دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

نوشتار حاضر با جستاری گسترده در کتب معتبر نحوی و تفسیری و با استناد به آیات قرآن و ویژگی های بافتی کلام، قائل به تردید در وجود «واو ثمانیه» در ادب عربی است. دانستنی است که برخی از نحویان و به دنبال آنان برخی از مفسران قرآن حرف واو در این سخن خداوند متعال «التائبون العابدون الحامدون السائقون الراءعون الساجدون الامرون بالمعروف والنهون عن المنکر والحافظون لحدود الله وبشر المومنین» (توبه/۱۱۲) و آیه شریفه «عسی ربه ان یرفعکم ان یبدلکم ازواجاً خیراً منکم مسلمات مومنات قانتات تائبات عابدات سائحات تیبات وابکارا» (تحریم/۵) را «واو ثمانیه» می دانند؛ زیرا به اعتقاد آنان عدد هفت عددی کامل است و پس از هفت، واو برای اطلاع بر آن می آید. این گروه قول خداوند متعال در سوره کهف «ویقولون خمسہ سادسهم کلیم رجما بالغیب ویقولون سبعة وثامنهم کلیم» (کهف/۲۲) را نیز بر آن حمل نموده اند. و عجیب تر اینکه برآنند که واو در آیه شریفه «وسیق الذین اتقوا ربهم الی الجنة زمرا حتی اذا جاووها وفتحت ابوابها» (زمر/۷۳)، واو ثمانیه است؛ زیرا بهشت دارای هشت درب است در حالی که حرف واو در اینجا حالیه است. برای اثبات فاقد اصل و اساس بودن حرف واو ثمانیه، کتب معتبر نحوی و تفاسیر قرآن از منابعی هستند، که در این نوشتار مورد بررسی قرار گرفته اند، ضمن اینکه در متون نثر و نظم ادب جاهلی و اووی بدین مضمون یافت نگردید.

کلمات کلیدی:

ادب جاهلی، قرآن کریم، مفسران، نحویان، واو ثمانیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1789886>

